

[Erik Appel.]

paa første Afsnit. Den lyder saadan: „Kirkernes Benyttelse af Folkekirkens Præster og deres Menigheder“. Maaske foreligger der en Trykfejl, saa der skulde staa: „dens Menigheder“, hvilket giver bedre Mening. Men var det ikke tilstrækkeligt at give Afsnittet Navn af „Brugen af Kirkerne“?

Til § 21 foreslaas en Ændring, der gaar ud paa, at Kirkebetjenten er berettiget til at kræve Vederlag, hvor han før var berettiget til at modtage. Havde det ikke været rigtigere at tage Skridtet fuldt ud og indføre i Loven, at der skal ydes Vederlag til Kirkebetjenten i de omhandlede Tilfælde; saa var Sagen mere ligetil baade for den givende og den modtagende.

Dér er endvidere sket den Ændring, at medens man tidligere skelnede mellem Kirkens Betjente og Organist og Kantor, faar disse nu Fællesbetegnelsen „Kirkebetjente“. Jeg ser ingen særlig Grund til denne Ændring. I gamle Dage kaldte man Kirkesangeren for Degn. Kontorchef Louis Petersen benævner Organist og Kantor Funktionærer. I nogle Landsbykirker er det Præstefruen, der er Organist; nu bliver hun altsaa Kirkebetjent. Man kan mene, at dette er en Sag af mindre Betydning, men den foreslaaede Ændring maa jo have en Aarsag. Jeg beder den højtærede Kirkeminister oplyse denne.

Den tilsyneladende beskedne Ændring til § 22, hvor Ordene „kan udfærdige“ ændres til: „udfærdiger“, skyldes en Uoverensstemmelse mellem en Frimenighed og en Sognemenighed om Frimenighedens Vederlag for Brug af Kirken og om Tispunktet for Brug af Kirken. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at drage denne Sag frem i det høje Ting, men jeg maa ifølge Udtalelser af den højtærede Kirkeminister forstaa, at det tidligere Modsætningsforhold er udjævnet paa nogenlunde tilfredsstillende Maade, hvorfor jeg ikke nu skal føre Sagen frem paa ny.

Det skulde glæde mig, om det gode Naboerforhold, der de fleste Steder i Landet har raadet mellem de frie Menigheder og Sognemenighederne, maa naa ud til alle Steder. Kan Gennemførelse af den foreslaaede Ændring medvirke i den Retning, maa det hilses med særlig Glæde.

Under Hensyn til det af mig fremførte kunde jeg have ønsket en Udvalgsbehandling, men da jeg forstaa, at den højtærede Kirkeminister ønsker Lovforslagene gennemført nu, maa jeg betragte dette Ønske fra min Side som svævende frit i Luften, som kun et fromt Ønske. Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Første Næstformand (Arnh Jensen):

I Relation til det ærede Medlems Udtalelser gør jeg opmærksom paa, at der i Forslag til Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne er indløbet en Trykfejl i Overskriften til første Afsnit, idet der staa „Kirkernes Benyttelse af Folkekirkens Præster og deres Menigheder.“ „Deres“ skal rettes til: „dens“.

Fabricius: Der er ikke Anledning til at gøre mange Bemærkninger om disse 3 Lovforslag. De bærer Præg af at have til Ophav en erfaren Provst og Kirkeministeriets trænede Embedsmænd, saa det er helt igennem velovervejet, hvad der er ført frem, og det andet høje Ting har jo haft Forslagene til en Udvalgsbehandling, som har medført enkelte værdifulde Ændringer. Nogle af Udvidelserne er simpelt hen en Konsekvens af den nye Lovgivning om Folkekirkens Lønningsvæsen baade for København—Frederiksberg og uden for.

Vi er særdeles tilfredse med den Lettelse, det vil medføre i den praktiske Administration ude i Menighederne, at de 1 000 Kr. forhøjes til 5 000 Kr., hvad angaar Kirkers Overslag. Ligeledes finder vi, at de Bestemmelser, som er foreslaaet angaaende Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde, er velovervejede.

Det er altid kedeligt at staa og rette Stil, men jeg vil dog lige henlede Opmærksomheden paa Ordet „Kirkeejer“ i Punkt 17) § 27, sidste Linie. Jeg tror, at vi i Lovgivningen konsekvent burde gaa bort fra Udtrykket „Kirkeejer“, idet der jo menes Kirketiendejer. Det underbygger mange Steder den Opfattelse, at Kirken egentlig tilhører det paagældende Gods eller Kredsen af Tiendejere. Naar det kaldes „Kirkeejer“, opstaa der Tilfælde som det, jeg har været konsulteret om, at en Menighed, som ønskede at give en meget værdifuld Altertavle til sin Kirke, opgav det, da der var en Del i Menigheden, som pludselig rejste sig og sagde: Nej, vi vil da ikke forære Greven en ny Altertavle. Man troede, at Kirken tilhørte den paagældende saakaldte Kirkeejer. Jeg synes, det vilde være værdifuldt at faa dette Ord rensat helt ud ogsaa i Lovsproget.

Forslaget om Kirkers Brug forekommer mig at være særdeles tilfredsstillende. Det ærede Medlem Hr. Erik Appel omtalte Overskriften til første Afsnit, som den højtærede Formand siden oplyste rummer en Trykfejl. Naar der overhovedet røres ved dette, vil jeg sige, at jeg kunde have ønsket, at man ikke havde brugt Udtrykket „Kir-